

УДК 336:368.914

Міндова О. І.

Європейський університет, м. Київ

ФОРМУВАННЯ ДОХОДІВ ПЕНСІЙНОГО ФОНДУ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ПЕНСІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Досліджено сучасну структуру доходів Пенсійного фонду України (ПФУ) з 2005 р. по 2015 р. Здійснено аналіз основних джерел фінансового забезпечення ПФУ та оцінено їх динаміку. Виявлено проблеми формування доходів Пенсійного фонду України в сучасних умовах. Запропоновано шляхи удосконалення системи пенсійного забезпечення, що дозволить підвищити її стійкість та ефективність.

Ключові слова: пенсійне забезпечення, доходи Пенсійного фонду, дефіцит Пенсійного фонду, фінансова стійкість та ефективність пенсійної системи.

Постановка проблеми в загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими або практичними завданнями. Основними характеристиками функціонування будь-якої системи пенсійного забезпечення є її стійкість та ефективність. Стійкість пенсійної системи можна визначити як стан, за якого вплив будь-яких шоків на фінансову систему (чи на окремі її елементи) не заважає їй забезпечувати ефективний перерозподіл фінансових ресурсів в економіці, функціонування платіжної системи, а також абсорбцію (амортизацію) шоків. При цьому оцінка стійкості фінансової системи розглядається науковцями як аналіз можливості системи забезпечувати врівноважений економічний розвиток в умовах тих чи інших внутрішніх або зовнішніх шоків [1-2]. Ефективність – це співвідношення витрат пенсійного забезпечення і результатів досягнення поставлених цілей, завдань національної системи пенсійного забезпечення, яка призначена забезпечити захист громадян від бідності після настання пенсійного віку, підвищення рівня життя пенсіонерів, встановити залежність розмірів пенсій від величини заробітку і трудового стажу, забезпечити фінансову стабільність пенсійної системи та заохочення громадян до заощадження коштів на старість тощо.

У контексті цього актуальним для сучасної пенсійної системи України є оптимізація доходів та витрат Пенсійного фонду України, який протягом останніх років не в змозі без допомоги Державного бюджету України самостійно виконувати власні функції.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню фінансового забезпечення пенсійної системи та її ефективності в Україні присвячено достатньо наукових робіт. Зокрема значний вклад у розкриття різних аспектів цієї проблеми внесли О. Бевзенко, Н. Бугас, О. Малецька, О. Мельник, М. Ріппа, О. Соломко, А. Соколовська, Л. Стожок, О. Тулай й ін. Разом із цим, не зважаючи на існуючі результати, багато питань потребує подальшого вивчення, про що свідчить зростаючий

дефіцит Пенсійного фонду України та подальше зuboжіння пенсіонерів.

Формулювання цілей статті. Метою статті є дослідження структури доходів Пенсійного фонду України, що дозволить виявити фактори, які впливають на їх обмеження, та обґрунтувати шляхи удосконалення системи фінансового забезпечення пенсійного забезпечення в Україні.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Аналіз статистичних даних (див. табл. 1) демонструє, що в цілому в період з 2005 р. по 2015 р. сукупні доходи Пенсійного фонду України (ПФУ) зросли на 302%. Разом із цим, власні доходи ПФУ зросли на 298%, доходи за рахунок коштів Державного бюджету на 319%. Інші доходи, що включають кошти Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття та кошти Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України, зменшилися на 82,5%. Подібні тенденції демонструє й структура доходів ПФУ: зменшується частка власних доходів (2006 р. – 75,2%, 2010 р. – 62,3%, 2015 р. – 64,2%) та збільшується частка доходів за рахунок коштів Державного бюджету (2006 р. – 23,9%, 2010 р. – 33,5%, 2015 р. – 35,8%).

В цілому ці тенденції слід оцінити як негативні щодо розвитку пенсійної системи та її ефективності, оскільки свідчать про неспроможність солідарного рівня системи пенсійного забезпечення України виконувати своє призначення за рахунок власних коштів, як це має бути в контексті страхового принципу.

В цілому джерела формування доходів ПФУ відповідно діючому законодавству можна розподілити на власні та залучені. Власні доходи включають обов'язкові внески суб'єктів підприємницької діяльності; обов'язкові внески громадян; доходи від використання тимчасово вільних коштів ПФУ та інвестування резерву коштів; кошти від підприємств на покриття фактичних витрат на

Таблиця 1

Доходи Пенсійного Фонду України в 2005-2015 рр., млрд грн

Показник	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Залишок коштів на початку року	0,623	2,292	0,481	4,334	3,505	2,227	2,200	1,395	2,216	2,405	1,768
Власні надходження	42,653	54,293	75,534	101,951	99,821	119,343	139,056	157,980	166,864	165,923	169,874
Кошти Державного бюджету	22,607	17,263	25,619	41,424	48,539	64,087	58,317	64,494	83,234	75,814	94,812
Інше	0,474	0,641	0,227	0,114	0,056	0,136	0,181	0,157	0,131	0,135	0,082
Всього	66,357	74,489	104,275	153,854	169,295	193,672	212,109	235,882	252,755	245,246	266,536

Джерело: зведено і розраховано на основі Звітів про виконання бюджету ПФУ за 2005-2015 рр. [3]

виплату та доставку пенсій працівникам, зайнятим на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за списком № 1 та № 2; фінансові штрафи та санкції; благодійні внески фізичних та юридичних осіб; добровільні внески громадян й ін. Залучені доходи це, перш за все, кошти Державного бюджету України; кошти Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття; кошти Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань та ін. [4].

Основним власним джерелом Пенсійного фонду України сьогодні є обов'язкові внески в ПФУ, які включають, перш за все, єдиний внесок, розподілений на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування. Так, в 2015 р. загальні надходження єдиного внеску в ПФУ становили 165,4 млрд грн, або 97,3% власних надходжень ПФУ (2010 р. – 97,1%) та 62% сукупних доходів ПФУ (2010 р. – 59,8%) [3]. Єдиний соціальний внесок є й головним джерелом наповнення бюджету Пенсійного Фонду України.

Єдиний соціальний внесок (ЄСВ) був впроваджений з 1.01.2011 р. та об'єднав у собі чотири соціальні збори, які існували до цього, пенсійний збір, збір на випадок безробіття, збір із соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та збір від нещасного випадку на виробництві [5]. Таке об'єднання передбачало, що відбудеться спрощення процедури нарахування та сплати зборів щодо соціального страхування, підвищиться інформаційна прозорість щодо фінансових потоків держави, відбудеться удосконалення платіжної та звітної дисципліни, підвищення ефективності використання фінансових ресурсів у контексті зростання соціальної спрямованості розвитку національної економіки.

Єдиний соціальний внесок в Україні сплачується роботодавцями та працівниками, однак 90% його навантаження приходить на роботодавців. На 1.01.2015 р. розмір ЄСВ для роботодавців визначено в процентах від заробітної плати (доходу, прибутку) в залежності від професійного ризику діяльності (68 класів) від 36,6% до 49,7%. Для бюджетних установ ЄСВ становить 36,3%. Якщо для України середньозважений ЄСВ 41%, то для країн Центрально-Східної Європи – 25,5%. Для більшості працівників в Україні ЄСВ встановлено на рівні 3,6% (в середньому в країнах ЦСЄ – 14,4%) [6, с. 10]. При цьому на користь пенсійного забезпечення розподіляється 90,9% надходжень. З 1.01.2015 р., якщо роботодавець виконує певні умови (загальна база нарахування ЄСВ за місяць, за який нараховується заробітна плата (дохід), винагорода має перевищувати в 2,5 рази або більше загальну середньомісячну базу нарахування ЄСВ платника за 2014р.; середня заробітна плата по підприємству збільшилась у порівнянні з попереднім 2014 р. як мінімум на 30%; середній платіж на одну застраховану особу після застосування коефіцієнту на менше 700 грн; середня заробітна плата по підприємству не менше трьох мінімальних заробітних плат), то він має можливість застосувати до ставки ЄСВ понижуючий коефіцієнт не менше 0,4, що дозволяє знизити внесок з 41% до 16,4%. Але такі умови виконати складно, а отже перевагою мала можливість скористатися обмежена кількість роботодавців. З березня 2015 р. умови застосування коефіцієнту лібералізовані. З 1.01.2016 р. встановлена єдина ставка ЄСВ в розмірі 22%, скасовано від-

рахування ЄСВ із заробітної плати найманих працівників, максимальна база нарахування підвищена до 25 мінімальних заробітних плат (до цього часу – 17 кратний прожитковий мінімум).

Передбачалося, що такі зміни призведуть до детенізації ринку праці, заробітних плат, підвищення рівня доходів населення тощо. Як результат, слід очікувати зростання доходів до Пенсійного фонду та інших фондів соціального страхування. Разом із цим, очікуємих результатів не досягнуто, оскільки поряд зі змінами ставок слід було передбачити підвищення рівня контролю за зайнятістю; відсутнє належне нормативно-правове та інформаційне забезпечення на весь період реформування ЄСВ, що створює умови невизначеності для платників; складно забезпечити зростання середньорічної заробітної плати, що дозволяє скористатися пониженими ставками ЄСВ, в умовах економічної кризи; зміни мають несприятливий характер для тих роботодавців, які не використовували «сірих» схем виплати заробітної плати й ін. Дослідження [6] демонструють, що для роботодавця не завжди прийнятним є зниження ставки ЄСВ до мінімуму й, окрім того, подібні реформи в контексті позитивних ефектів для усіх учасників (держава, Пенсійний фонд, роботодавець, працівник) мають проводитися в період піднесення економіки.

Інвестиційний дохід, який отримав ПФУ в 2015 р. від банківських установ за використання тимчасово вільних коштів фонду, становив 61 млрд грн або 0,04% власних надходжень (2010 р. – 0,06%). Такий рівень доходу ніяким чином не впливає на динаміку надходжень до бюджету ПФУ, хоча в практиці зарубіжних країн інвестиційний дохід відіграє важливу роль у формуванні ресурсів фондів, зокрема й державних. Таку ситуацію можна пояснити тим, що в Україні відсутній обов'язковий накопичувальний рівень пенсійної системи, який, по суті, забезпечує основу для цього джерела доходу.

Залучені доходи формують все більшу частку бюджету ПФУ, що є наслідком незбалансованості системи пенсійного забезпечення. Відзначимо, що в 2014-2015 рр. до загальних причин цього (випереджає зростання частки осіб пенсійного віку відносно економічно активного населення, повільне зростання мінімальної та середньої заробітної плати, тіньова зайнятість та тіньова оплата праці, високий рівень диференціації пенсійних виплат, економічна нестабільність тощо) слід віднести не надходження коштів від платників, які перебувають на тимчасово невідконтрольних українській владі територіях Донецької та Луганської областей, зростання заборгованості по обов'язковим платежам у результаті спаду ділової активності як наслідок соціально-політичної та економічної нестабільності в країні. Зокрема заборгованість протягом 2015 р. зросла на 14% [3].

Діючим законодавством України передбачено, що до Державного бюджету також сплачуються збори від окремих видів господарських операцій, які направляються на пенсійні виплати. Ці збори в 1998 р. впроваджувалися тимчасово на виконання Указу Президента «Про невідкладні заходи щодо погашення заборгованості з виплати пенсій» (№957/98), але діють досі. Так, до таких звидів господарських операцій на 2015 рік відносять [7]: купівлю іноземної валюти в готівковій формі (крім фізичних осіб, що здійснюють операції з купівлі іноземної валюти для погашення кредитів) – з 1.01.2015 р. ставка збору встановлена в обсязі 2%; подання виробів із дорожочінних металів

на клеймування (з 1.01.2016 р. – 10% вартості дорожніх металів); набуття прав власності фізичними та юридичними особами на легкові автомобілі, що підлягають першій державній реєстрації в Україні в підрозділах ДАІ МВС України (крім випадків забезпечення легковиками інвалідів згідно із законодавством та успадкування легкових автомобілів відповідно до закону) – ставка збору – 3%, 4%, 5% в залежності від вартості автомобіля по відношенню до прожиткового мінімуму; купівля-продаж нерухомого майна (1% від вартості майна, зазначено у договорі куплі-продажу); користування та надання послуг стільникового рухомого зв'язку (7,5% вартості послуги).

В цілому можна відзначити, що надходження від цих зборів забезпечують незначну частку доходів бюджету ПФУ і в цілому зменшуються (див. рис. 1).

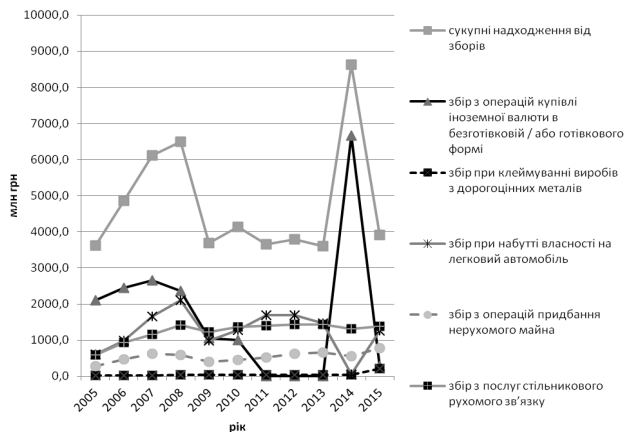

Рис. 1. Динаміка надходжень від зборів на обов'язкове пенсійне страхування від окремих видів господарської операції

Джерело: побудовано автором на основі Звітів про виконання бюджету ПФУ за 2005-2015 рр.

Найбільший сукупний обсяг надходжень від цих зборів спостерігається в 2007-2008 рр. та 2014 р. Стрімке зростання надходжень в 2014 р. пов'язано із відновленням збору на операції з купівлі іноземної валюти в безготівковій та готівковій формі з метою збільшення надходжень в ПФУ в умовах фінансово-економічної нестабільності (Закон України «Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні» № 1200-VII від 1.04.2014 р.).

Разом із цим, досвід існування цих зборів з 1998 р. ставить під сумнів їх ефективність. По-перше, вони є додатковим податковим тягарем для окремих видів господарських операцій, по-друге, стимулює зростання тіньової економіки, рівень якої і так в країні є загрозливим. По-третє, збір з купівлі іноземної валюти знижує інвестиційну привабливість економіки в цілому.

В цілому можна відзначити, що структура надходжень від зборів на обов'язкове пенсійне страхування від окремих видів господарської операції не стійка. Зазвичай основою зростання суми надходжень від збору є підвищення ставки, а не соціально-економічний розвиток.

Вклад коштів фондів соціального страхування у бюджет ПФУ незначний. З 2008 р. їх частка у доходах ПФУ становить лише біля 0,1% (див. табл. 1). В 2015 р. з фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття надійшло 75,0 млн грн, з фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань – 7,3 млн грн.

Незбалансованість бюджету ПФУ обумовила використання з 2007 р. для покриття тимчасових касових розривів, пов'язаних із виплатою пенсій, позик єдиного казначейського рахунку на договірних умовах без нарахування процентів за користування цими коштами (див. табл. 2).

В 2015 р. ПФУ протягом року залучив ці позики загальним обсягом 38,5 млрд грн (14,5% витатків ПФУ). Але на відміну від попередніх років позики на кінець року в повному обсязі були погашені, що є позитивним.

У 2013 р. в результаті соціально-економічної та політичної нестабільності в Україні дефіцит Пенсійного фонду продовжує стрімко збільшуватися, що вимусило уряд шукати додаткові джерела для фінансування пенсійних виплат. Однією з новачок стало впровадження з 1.07.2014 р. оподаткування пенсійних виплат. Відповідно до Податкового Кодексу України [3, ст. 164] обкладається податком на доходи фізичних осіб (ПДФО) пенсія, що перевищує три мінімальні розміри заробітної плати. В 2014 р. ПДФО обкладалась пенсія за ставкою 15% від 10000 грн, в 2015 р. по ставці 15% – пенсія від 3654 грн до 12180 грн, й відповідно пенсія понад 12180 грн – по ставці 20%, в 2016 р. – передбачено сплату податку 15% з пенсійної виплати понад 4134 грн. Слід зазначити, що під оподаткування ПДФО попала незначна частка тих, хто отримує пенсійні виплати та довічне утримання в Україні – лише 3,3% усіх пенсіонерів [8].

Однак прогнозованого ефекту від впровадження оподаткування пенсій в Україні не досягнуто – замість очікуваного доходу в 2015 р. в 3 млрд грн отримано фактично менше половину – 1,1 млрд грн. [3]. Крім того, аналіз структури осіб, що сплачували ПДФО, свідчить: його вантаж поширювався не на тих, хто отримував привілейовані пенсії, а пересічних громадян. Слід також визнати, що додаткове оподаткування пенсій призводить до зменшення частки зайнятих серед осіб пенсійного віку, зростання рівня неформальної зайнятості. Так, якщо офіційний рівень зайнятості населення у віці 60-70 років серед жінок на кінець 2013 р. становив 21,4%, чолові-

Таблиця 2

Використання коштів єдиного казначейського рахунку для покриття касових розривів, пов'язаних із виплатою пенсій (на кінець року)

Рік	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Позика єдиного казначейського рахунку, млрд грн	0	0	2,4135	6,0314	17,3747	7,8805	12,3559	11,8551	0,3109	0,969	0
Позика/дефіцит бюджету ПФУ, %	0	0	100,0	100,0	55,8	22,9	41,0	43,6	1,4	6,2	0
Позика/витатки бюджету ПФУ, %	0	0	2,4	4,0	10,4	4,1	5,9	5,1	0,1	0,4	0

Джерело: розраховано автором на основі Звітів про виконання бюджету ПФУ за 2005-2015 рр.

ків – 27,5%, то вже на кінець 2015 р. відповідно 12,2% та 17,9%. Щодо неформальної зайнятості, то її рівень у середині 2015 р. у віці 60-70 років досягнув 36,2% [9]. Також слід розуміти, що поки пенсіонери офіційно працюють, вони сплачують внески до Пенсійного фонду й, таким чином, фінансують власні пенсійні виплати. Й, відповідно, зменшення зайнятості осіб пенсійного віку автоматично призводить до зростання навантаження на бюджет ПФУ. Проблемним є й те, що впровадження оподаткування пенсій здійснювалося з порушенням законодавства, зокрема Конституції України, Закону «Про пенсійне забезпечення», а також міжнародних угод, зокрема Міжнародного пакту про економічні, соціальні та культурні права 1966 р., Європейської соціальної хартії 1996 р.; Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р.

Отже, слід відзначити, що структура доходів ПФУ за джерелами в 2005-2015 рр. є нерівномірною, несистемною, хоча і домінують власні доходи. Разом із цим, випереджаючими темпами зростають доходи за рахунок коштів Державного бюджету, що є результатом незбалансованості бюджету ПФУ та відсутністю альтернативних джерел покриття зростаючих виплат.

Результати регресійної моделювання взаємозв'язку сукупних доходів від доходів за рахунок власних коштів (X_1) та коштів Державного бюджету (X_2) демонструють, що вагоме значення для формування сукупних доходів ПФУ мають саме власні доходи (99,6%): $Y_1 = 4150,69 + 1,135 X_1 + 0,774 X_2$ ($R^2 = 0,992$, $F_{розр.} > F_{кр.}$).

Розрахунок еластичності ($E = f'(x) \frac{x}{y}$) демонструє, що при зростанні власних доходів на 1% середня величина сукупних доходів ПФУ в період 2005-2015 рр. зростає на 0,74%.

Прогнозування загальних доходів ПФУ, доходів за рахунок власних джерел та Державного бюджету (див. рис. 2) демонструє, що при умові відсутності параметричних та структурних змін в системі пенсійного забезпечення доходи для покриття зобов'язань мають зростати випереджаючими темпами. Однак це не реально забезпечити в умовах коли навантаження по пенсійним внескам на суб'єктів господарювання є занадто високим. Отже можна буде спостерігати подальше зростання дефіциту бюджету.

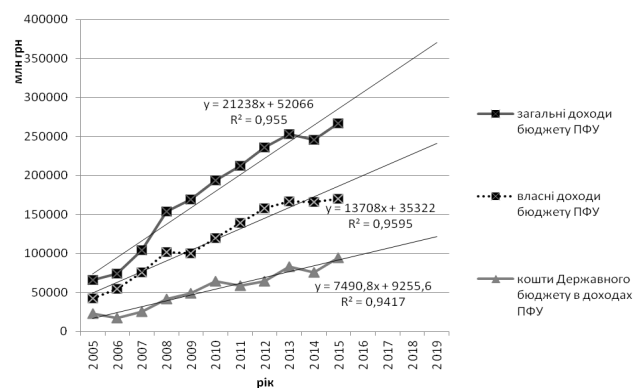

Рис. 2. Тренди загальних та власних доходів ПФУ, доходів ПФУ за рахунок коштів Державного бюджету України

Джерело: побудовано автором на основі даних табл. 1

Поряд із цим негативним є зростання заборгованості з платежів до Пенсійного фонду Укра-

їни, яка в 2015 р. досягла 16,7 млрд грн, що більше попереднього 2014 р. на 2,3 млрд грн і на 5,8 млрд грн більше, ніж в 2013 р. Найбільшу частку заборгованості становить заборгованість з відшкодування пільгових пенсій (50,2%), заборгованість зі сплати ЄСВ (39,6%). На 1.01.2016 р. заборгованість з виплати ЄСВ до ПФУ становила 6,6 млрд грн або 39,6% загальної заборгованості, яка, в свою чергу, досягла 6,3% доходів ПФУ. Зростання заборгованості по виплатах ЄСВ в бюджет ПФУ в 2015 р. становило 25,8%.

ПФУ проводилися заходи щодо погашення заборгованості по платежам в бюджет ПФУ. Зокрема, протягом 2015 р. було погашено 726,6 млн грн заборгованості, з якої 69,7% у судовому порядку, 27,5% згідно графіку погашення заборгованості, 2,8% – за рахунок погашення заборгованості підприємств-банкрутів.

Найбільша частка загальної заборгованості по платежам до бюджету ПФУ в 2015 р. приходить на Донецьку область (36,5%), Луганську область (16,2%). Найбільший приріст заборгованості спостерігається в м. Київ (47,8%), Донецькій (18,7%), Луганській (11,1%), Львівській (24,5%), Сумській (14,5%), Волинській (17,9%), Миколаївській (16,8%) областях, що в цілому становить 87,2% до загального зростання по Україні.

Основними причинами зростання заборгованості по платежам в бюджет ПФУ в 2015 р. є зростання заборгованості по виплаті заробітної плати, фінансово-економічна нестабільність в країні, відсутність коштів для виплати пільгових пенсій тощо.

Висновки. Отже доходи бюджету ПФУ є несистемними, що крім об'єктивних чинників (демографічне навантаження, незбалансованість участі роботодавців та працівників в системі пенсійного страхування, тіньова економіка, низький рівень реальних доходів населення та високий ступінь соціальної диференціації, соціально-політична та економічна нестабільність), можна пояснити відсутністю зваженої політики щодо формування ресурсів ПФУ, виходячи із поточних проблем та можливостей, відсутністю стратегічного бачення системи пенсійного забезпечення на довгострокову перспективу.

В умовах, коли Україна є однією із найбільш швидко старіючих країн світу, і, як наслідок, частка пенсіонерів стрімко зростає, пенсійний внесок є одним із найбільших в світі, а пенсійні виплати є одними із найнижчих в Європі, відсутність кардинальних непопулярних змін вже найближчим часом може призвести до дефолту вітчизняної пенсійної системи. В цьому випадку лише збільшення пенсійного віку, збільшення пенсійних внесків вже не вирішить накопичені проблеми. Отже, необхідним є ряд кардинальних змін, що передбачає: по-перше, впровадження обов'язкової накопичувальної пенсійної системи; по-друге, створення умов для стрімкого розвитку недержавного пенсійного страхування; по-третє, впровадження єдиних підходів до пенсійного забезпечення (принцип адекватності й справедливості); по-четверте, створення умов для безпечної та ефективного використання пенсійних накопичень для розвитку національної економіки, фінансової системи; по-п'яте, розвиток сучасної інфраструктури роздрібного фінансового ринку; по-шосте, зростання реальних доходів громадян, ВВП, що дозволить підвищити рівень соціальної захищеності, здатності до самозабезпечення, збільшить надходження до пенсійної системи тощо. Втім

новації мають супроводжуватися ефективним нормативно-правовим забезпеченням; зростанням мінімальної і середньої зарплати (доходу); легалізацією тіньової зайнятості і трудових доходів; чітким розподілом відповідальності за виконання страхових і державних пенсійних зобов'язань між

інститутами пенсійної системи; удосконаленням системи диференціації оплати праці в залежності від умов і складності праці; упорядкуванням норм, принципів, системи нарахування пенсійних виплат; підвищенням рівня пенсійної грамотності й пенсійної відповідальності населення тощо.

Список використаних джерел:

1. Організаційно-методичні підходи до запровадження в НБУ системи оцінки стійкості фінансової системи: інформаційно-аналітичні матеріали. / За ред. В.І. Міщенко, О.І. Кіреєва, М.М. Шаповалової. – К. : Центр наукових досліджень НБУ, 2005. – 97 с.
2. Малецька О.О. Теоретико-методичний підхід щодо проблеми забезпечення фінансової стійкості пенсійного фонду України / О.О. Малецька // Економіка та держава. – 2013. – № 1. – С. 70-72.
3. Звіти про виконання бюджету ПФУ за 2005-2015 рр. [Електронний ресурс]. – Пенсійний Фонд України. – Режим доступу: <http://www.pfu.gov.ua/>
4. Закон України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» № 1058-IV від 09.07.2003. – редакція від 12.05.2016 р. Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1058-15>
5. Закон України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» № 2464 від 8.07.2010 р. – редакція від 12.05.2016 р. Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/2464-17>
6. Соколовська А.М. Реформа єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування в Україні / А.М. Соколовська // Фінанси України. – 2015. – № 7. – С. 7-23.
7. «Про затвердження порядку сплати збору на обов'язкове державне пенсійне страхування з окремих видів господарських операцій». Затверджено постановою КМУ від 3.11.1998 р. № 1740. – редакція 16.07.2016. Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1740-98-%D0%BF>
8. Оподаткування пенсій. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://sfs.gov.ua/baneryi/podatkovizmini-2015/podatkovizmini-dlya-fizichnih-osib/opodatkovannya-pensiy/>

Миндова Е. И.

Европейский университет, г. Киев

ФОРМИРОВАНИЕ ДОХОДОВ ПЕНСИОННОГО ФОНДА УКРАИНЫ В СОВРЕМЕННЫХ УСЛОВИЯХ РАЗВИТИЯ ПЕНСИОННОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ

Резюме

В статье освещена современная структура доходов Пенсионного фонда Украины (ПФУ) с 2005 г. по 2015 гг. Проведен анализ основных источников финансового обеспечения ПФУ и оценена их динамика. Выявлены проблемы формирования доходов Пенсионного фонда Украины в современных условиях. Предложены пути совершенствования системы пенсионного обеспечения, что позволит повысить ее финансовую устойчивость и эффективность.

Ключевые слова: пенсионное обеспечение, доходы Пенсионного фонда, дефицит Пенсионного фонда, финансовая устойчивость и эффективность системы пенсионной системы.

Mindova O. I.

European University, Kiev

FORMATION OF REVENUE OF THE PENSION FUND OF UKRAINE IN MODERN CONDITIONS OF THE PENSION PROVISION

Summary

In the paper studies the structure of revenues of the Pension Fund of Ukraine (PFU) in from 2005 to 2015. The main sources of financing PFU are analyzed and their dynamics are evaluated. The problems of formation of incomes the Pension Fund of Ukraine in modern conditions are indicated. The ways of improving of the pension system are proposed for strengthen the financial sustainability and effectiveness of the pension provision in Ukraine.

Key words: pension provision, revenues of the Pension Fund, pension fund deficit, financial sustainability and efficiency of the pension system.